

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Комисия по външни работи

2006/2111(INI)

26.4.2007

СТАНОВИЩЕ

на комисията по външни работи

на вниманието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Пространство на свобода, сигурност и справедливост: стратегия за външното измерение - план за действие за прилагане на Хагската програма
(2006/2111(INI))

Докладчик по становище: Aloyzas Sakalas

(*) Засилено сътрудничество между комисии - член 47 от правилника

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по външни работи приканва водещата комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. Силно подкрепя целта за създаване на последователна стратегия за външното измерение на пространството на свобода, сигурност и справедливост, като неразделна част от външната политика на ЕС, както призовават Комисията в своето съобщение и Съветът в последвалия документ "Стратегия за външното измерение на ПВР: глобална свобода, сигурност и справедливост"; подчертава, че всяка изпълнителна мярка по тази стратегия трябва да взема предвид специфичната икономическа и социална ситуация в засегнатите трети страни или региони, като обръща особено внимание на развитието на демократичните ценности и зачитането на правата на човека и поддържа силно принципите, на които се основава Европейският съюз;
2. Счита тази стратегия за важна стъпка към създаване на вътрешно пространство на свобода, сигурност и справедливост, посредством създаване на сигурна външна среда, както и посредством отбелязване на напредък във външните отношения на ЕС чрез насърчаване на правовата държава, демократичните ценности, зачитането на правата на човека и стабилните институции;
3. Подчертава, обаче, че за да се постигнат целите на стратегията, трябва да се постигне по-добра координация между съответните политически области и политическите фактори, както и по-активно участие на гражданското общество и НПО, както на европейско, така и на национално равнище;
4. Изтъква, че Европейския парламент трябва да подобри последователността в областта на своите външни отношения, които включват редица фактори, действащи в припокриващи се политически области; признава завишения риск от фрагментиране при създаването на нови, независими органи, и изразява възгледа, че това би могло да урони доверието в институцията като цяло; следователно призовава за хармонизиране на дейностите, свързани с правата на човека, демократичното управление и правовата държава, от една страна, и, в по-широк смисъл на сигурността, от друга, за запазване на водещата роля на главната комисия, компетентна в областта на външните отношения; отбелязва, също така, че е необходима по-добра координация на дейността на всички фактори, които се занимават с въпроси на политиката на свобода, сигурност и справедливост;
5. Изтъква, че надеждността на външната политика на ЕС при насърчаването на демократичните ценности, правата на човека и правовата държава зависи до голяма степен от балансираното развитие на вътрешното и външното измерение на европейската политика на правосъдие и вътрешни работи; призовава за изясняване на обхвата и целите на външното измерение на пространството на свобода, сигурност и справедливост;
6. Приветства мерките, предприети за постигане на по-голяма последователност в

интегрираното гражданско-военно сътрудничество по общата европейска политика за сигурност и отбрана (ОЕПСО), по-конкретно в областта на управлението на кризи; призовава, при все това, за по-нататъшна координация между отделните стълбове и за избягване на дублирането на различните инструменти (ОВПС/ОЕПСО, ПВР, Общност) в припокриващите се политически области; подчертава, че ефективността на едно такова сътрудничество следва да бъде обект на постоянни прегледи от Европейския парламент;

7. Подчертава, че процесът на планиране на операции по ОЕПСО следва да отчита различните флангови или последващи мерки, предвидени от общностни инструменти в областите на правовата държава, трафика на оръжие и наркотици, предотвратяването и борбата срещу тероризма и организираната престъпност, стабилизирането на зони, засегнати от конфликти, особено по отношение на инструмента за стабилност и инструмента за европейско добросъседство и партньорство (ENPI);
8. Подчертава необходимостта от засилване на общите способности на ЕС и държавите-членки в борбата с многонационалната организирана престъпност, нелегалния трафик и нарушаването на човешките права, приемайки по-ефективен комбиниран подход към трансграничните проблеми, давайки приоритет на особено уязвимите области като Черноморския регион, където наличието на "замразени конфликти" сериозно затруднява прилагането на правилата на правовата държава, необходимото сътрудничество между властите и демократичното и икономическо развитие;
9. Счита, че последователността между отделните стълбове може да се подобри, като влезе в сила Договорът за създаване на конституция за Европа, по-конкретно чрез създаването на поста европейски министър на външните работи и на външна дипломатическа служба;
10. Вярва, че е време да се задълбочи трансатлантическо сътрудничество в по-широкото измерение на свободата и сигурността, например в областите на борбата срещу трафика на наркотици, организираната престъпност и тероризма, по-конкретно с оглед бъдещи цивилни операции по ОЕПСО в Косово и Афганистан;
11. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да гарантират, че зачитането на основните права на човека и законни права е поставено в сърцевината на външната политика на ЕС в областта на свободата, сигурността и справедливостта; настоява, че тези права следва да бъдат неразделна част от всеки инструмент, програма или оперативна мярка, свързана с борбата срещу тероризма, организираната престъпност, с управлението на миграцията, убежището и границите;
12. Приканва Комисията да включи в своя диалог с трети страни в областта на сътрудничеството за свобода, сигурност и справедливост данни, изготвени от международни правозащитни организации, и решения на Европейския съд за правата на човека относно нарушения на правата на човека, и следователно да насърчава правовата държава, доброто управление, демокрацията и зачитането на правата на човека в продължаващото сътрудничество с трети страни и региони; подчертава необходимостта ЕС да използва своите международни отношения и

инструменти с трети страни като стимул за последните да приемат и прилагат съответните международни стандарти и задължения по въпроси, свързани с ПВР;

13. Призовава Комисията да засили усилията си в подкрепа на регионалното сътрудничество за справедливост, свобода и сигурност чрез съществуващи органи, като Африканския съюз, и насърчавайки нови инициативи в области, където регионалното сътрудничество е слабо, като Близкия изток и Източна Европа;
14. Призовава Комисията и Съвета да обмислят изискване всички външнополитически инициативи или документи в областта на свободата, сигурността и справедливостта да се придружават от доклад за спазване на правата на човека, който да се актуализира редовно и да се представя на Европейския парламент; препоръчва, по-конкретно, на Съвета да включва във всеки документ за действие раздел за състоянието на правата на човека в съответната трета страна;
15. Препоръчва на Комисията, на държавите-членки и на Съвета да обмислят възможността за допълване на финансираните дейности с трети страни и региони в областта на свободата, сигурността и правосъдието със специфично финансиране за проекти за защита и спазване на правата на човека;
16. Отбелязва, че въпросът за незаконната имиграция е част от световния дебат за връзката на миграциите с политиките по демографските въпроси и заетостта; подчертава още, че дейностите на ЕС, насочени към подобряване на капацитета на трети страни за управление на миграционни потоци и на техните граници, трябва да се извършват в контекста на хуманитарната програма, която насърчава баланса между ефективната политика за развитие и облекчаването на подтикващите фактори в страните източници на имиграция;
17. Изразява загриженост относно факта, че спогодбите за реадмисия, подписани от името на ЕС, не изключват изрично от своя обхват търсещите убежище и следователно могат да включват реадмисия на търсещи убежище, основателността на чиито искания все още не е определена или чиито искания са били отхвърлени или сметени да недопустими вследствие на прилагане на понятието "сигурна трета страна"; призовава за предпазни мерки с цел да се гарантира достъпът на търсещите убежище до честна и ефективна процедура по предоставяне на убежище и, наред с другото, при зачитане на принципа за неотблъскване;
18. Подчертава, че Европейският съюз трябва да има воля да започне преговори за обратно приемане и улесняването на визовите процедури със съседните страни след като са изпълнени необходимите предварителни условия; вярва, че едно ефективно сътрудничество със страни-кандидатки, асоциирани държави и съседни държави по въпросите на нелегалната имиграция, борбата с нелегалния трафик на хора и ефикасното управление на границите може да спомогне при провеждането на дискусии за дългосрочната перспектива за безвизови пътувания;
19. Подчертава комплексното естество на ответните мерки, които ЕС има на разположение за външни действия за борба с тероризма, и подчертава необходимостта всички налични средства, които отговарят на призивите на Обединените нации, срещат тяхната подкрепа и са част от многостранна стратегия,

да се използват последователно; призовава за повторно откриване на дебата в ООН за общо определение за тероризма и неговите причини;

20. Още веднъж отправя предложението си за повишаване на последователността и ефективността на антитерористичната политика на ЕС в отношенията с трети страни, а именно: чрез засилване на диалога с главните партньори, като същевременно се зачитат световните стандарти за права на човека; чрез засилване на сътрудничеството с международни и регионални организации с ключова роля в мироопазването и глобалната сигурност; и чрез строго прилагане на антитерористичната клауза в споразуменията с трети страни, без при това да се поражда противоречие с духа на правозащитната клауза;
21. Отбелязва широкия спектър от много различни въпроси, включващи се в полицейското и съдебно сътрудничество с трети страни по наказателни дела; подчертава, че докато разгръщането на институционалния капацитет и оперативното сътрудничество са важни, съгласно декларираните приоритети дейностите на ЕС в тези области следва да се провеждат в подкрепа на световните стандарти за права на човека.